

- Intellektuelle Vorstellung oder geistliche Offenbarung -
Albanisch Übersetzung

Guri i ndërtimit Frymor Nr. 76

-Përfytyrim intelektual ose zbulesë frymërore-

"Sepse lufta jonë nuk është kundër mishit dhe gjakut, por kundër sundimeve, kundër pushteteve, kundër sunduesve të errësirës së kësaj bote, kundër fuqive frymërore të ligësisë në vendet qiellore." (Efesianëve 6:12).

Tani, ju e dini, ne kemi pasur luftëra pas luftërash dhe thashetheme për luftëra. Dhe nëse toka vazhdon të qëndrojë, ne do të kemi ende shumë luftëra të tjera. Por a e kuptoni se në të vërtetë ekzistojnë vetëm dy fuqi në tërë universin? Nga të gjitha dallimet tona midis kombeve dhe midis njëri-tjetrit, në fund gjithçka përfundon vetëm në dy fuqi. Ekzistojnë vetëm dy fuqi dhe ekzistojnë vetëm dy mbretëri – dy fuqi dhe dy mbretëri. Gjithë pjesa tjetër, të gjitha gjërat e vogla e më të parëndësishme, janë të lidhura me njërin prej këtyre dy fuqive. Dhe këto fuqi janë fuqia e Perëndisë dhe fuqia e Satanit. Çdo luftë, çdo çrregullim, gjithçka që ndodh, kontrollohet ose nga fuqia e Perëndisë ose nga fuqia e Satanit, sepse këto janë të vetmet dy fuqi që ekzistojnë. Dhe kjo është fuqia e jetës dhe fuqia e vdekjes. Tani, këto janë të vetmet dy fuqi.

Dhe fuqia e Satanit është fuqia e shtrembëruar e Perëndisë. Në të vërtetë nuk është një fuqi e mirëfilltë. Ajo është vetëm një shtrembërim i fuqisë së Perëndisë; gjithçka që ka Satani. Vdekja është vetëm një jetë e shtrembëruar. Një gënjeshtër është vetëm e vërteta e thënë gabim. Dhe ndërsa ne jemi ulur këtu sot, njëra ose tjetra fuqi do të na kontrollojë. Prandaj le ta flakim jashtë të ligën. Le ta zëmë pozitën tonë si yjet e qiellit (2 Korintasve 10:3-6). [1]

Tani, mbani mend, ekzistojnë vetëm dy – mos e harroni këtë – ekzistojnë vetëm dy fuqi. Njëra është fuqia frymërore e **Frymës së Shenjtë**. Tjetra është djalli, i cili vepron përmes fuqisë intelektuale. Sepse pikërisht në atë mënyrë ai hyri në kopshtin e Edenit: përmes fuqisë intelektuale, për ta bërë Evën të besonte në një përfytyrim (Ide) intelektual, në kundërshtim me Fjalën (Zanafilla 3:1-7). Është aq e qartë sa mund të jetë, saqë edhe fëmijët mund ta kuptojnë. Dhe kështu ka qenë gjatë gjithë kohës.

Dhe tani ne shohim të njëjtën gjë: një fuqi intelektuale po fryn ndër kishat dhe është ngritur në një kryesi frymërore, e cila nuk shqetësohet fare se çfarë thotë Bibla. Ata kanë sistemin e tyre, ku nuk vlen ajo që thotë Bibla, por ajo që thotë kisha. Dhe protestantët kanë rrëshqitur pikërisht në këtë, derisa të gjitha grupet e tyre të vogla...

... thonë: **"Ah, sigurisht. Unë e di se është shkruar kështu, por po ju them se ato ditë kanë kaluar."** [2]

"Kanë një formë të perëndishmërisë, por e mohojnë fuqinë e saj", e mohojnë fuqinë e zbulesës së Fjalës (2 Timoteut 3:1-5). [3]

Pjesa intelektuale duket plotësisht e saktë. Dhe është e përsosur, pikërisht kështu është; por është përsosmëria e frymëzimit të Satanait. [2]

Perëndia nuk tha: **"Unë do t'u jap atyre pak fuqi intelektuale"**, por Ai tha: **"Ju do të merrni fuqi nga lart!"** (Veprat e Apostujve 1:8-9; Luka 24:48-49). Por ne po largohemi prej kësaj. [4]

Kështu është edhe sot me mbledhjet tona të zgjimit frymëror. Ato arrijnë vetëm t'i sjellin njerëzit në një besim intelektual. Sikur vetëm të shkonin pak më thellë, derisa ai besim të zbriste nga intelektu në shpirt, atëherë ai do të qëndronte (Romakëve 10:8-13). Prandaj rreth 80 ose 90 për qind e të kthyerve në një zgjim frymëror, pas gjashtë muajsh janë larguar përsëri, sepse kanë vetëm një përfytyrim (Ide) intelektual. Por kur bëhet një përvojë që njeriu rilindet nga Fryma e Perëndisë, atëherë kjo e ankoron atë me përjetësinë (Gjoni 3:3-8). [5]

Tani, ne flasim për faktin se ekzistojnë dy lloje të ndryshme të krishterimit. Kjo duket e çuditshme. Nuk do të thosha dy lloje të ndryshme, por i njëjti krishterim me dy faza të tij. Dhe njëra prej tyre është një përfytyrim (Ide) intelektual ose mendor për atë që Perëndia ka thënë në Fjalën e Tij dhe për Jezus Krishtin nëpërmjet rrugës së njohurisë. Kurse tjetra është një përvojë e jetuar, të cilën Perëndia ia ka dhënë njeriut në zemrën e tij (Romakëve 10:10).

I pari, ai intelektual, ka uri. Ai ka një gosti nga Perëndia, por gostia e tij nuk zgjat. Tjetri duket se ka fitore gjatë gjithë kohës (1 Gjonit 5:4). Asgjë nuk i shqetëson ata (Romakëve 8:35-39). Ata janë aq të qëndrueshëm dhe të ankoruar sa nuk mund të jenë më shumë. As tundimet e as stuhitë nuk i tronditin aspak. Ata duket se kanë diçka të tillë, sa që këta të krishterë që përpiqen të jetojnë për Perëndinë e admirojnë këtë lloj të krishterësh. Dhe shpesh e kam pyetur veten: **"Zot, çfarë është ajo që kanë këta njerëz, për të cilën të tjerët kanë aq shumë mall dhe megjithatë duket se nuk mund ta arrijnë?"**

Por tani le t'i drejtohem kësaj urie të njerëzve, të cilët megjithatë nuk mund ta arrijnë atë. Dhe shumë nga mësuesit dhe shkollat tona kanë sjellë shumë teologji, duke u thënë njerëzve: **"Epo, kjo është sepse nuk keni brohoritur, sepse nuk keni folur në gjuhë, ose sepse nuk i keni këto lloj dhuntish."** Unë nuk kam asgjë kundër kësaj dhe asgjë kundër gjërave të tilla. Por kudo i gjen këta njerëz që, edhe pse brohorasin, ose flasin në gjuhë, ose kanë ndonjë emocion tjetër, megjithatë nuk duket se janë personi që duhet të jenë. Tani, ne e dimë këtë. Dhe unë e kam...

... pyetur shpesh veten se çfarë mund të bëhet për një person në këtë lloj gjendjeje të mendjes. Në të vërtetë, ne e gjejmë këtë kaq të thjeshtë në Fjalën e Perëndisë, dhe megjithatë përpiqemi ta shpjegojmë. Dhe për ta bërë këtë, pasi kemi parë pjesën intelektuale të mendjes dhe shpirtin, i cili është në zemër...

Tani, ju në të vërtetë keni dy aftësi të ndryshme mendore. Njërin prej tyre e keni në kokën tuaj, nëpërmjet trurit, dhe tjetra vepron në zemrën tuaj, e cila quhet shpirti juaj: fryma juaj dhe shpirti juaj. Tani, shumë herë ato kanë dallime të mëdha në mendime. Kur koka duket se thotë diçka, shpirti pyet veten nëse ajo është e drejtë. Por kur ajo hyn në shpirt, atëherë duket sikur koka tërhiqet prapa (Romakëve 7:14-25).

Ka gjëra që të kanë ndodhur, për të cilat ti e dije se çfarë ishin, megjithatë nuk mund ta shpjegoje pse. Dhe nuk kishte asnjë arsye; nuk mund ta shpjegoje, por megjithatë thjesht e pranove, dhe ndodhi pikërisht ashtu. Kjo është kur diçka ndodh thellë këtu brenda.

Zemra është vendbanimi i Perëndisë. Dhe në Besëlidhjen e Vjetër Perëndia banonte në lavdinë e Tij mbi Arkën e Besëlidhjes (2 Kronikave 5:11-14); zemra është arka. Perëndia nuk banon në kokë, por në zemër (Efesianëve 1:15-19). Perëndia nuk njihet përmes teologjisë, Perëndia nuk njihet përmes të kuptuarit mendor; Perëndia njihet përmes një përvoje të vjetër, të shenjtëruar, të rilindjes, e cila ndodh në zemrën e njeriut (2 Korintasve 3:11-18).

Edhe nëse si burrë ose grua jeton një jetë të mirë dhe e do Perëndinë përmes një kuptimi mendor, vendi i vërtetë i sigurisë është në zemër – i fshehur me Krishtin (Kolosianëve 3:1-4). Dhe kur Krishti, **Fryma e Shenjtë**, hyn në zemrën tënde, Ai është në ty me temperamentin tënd, dhe Ai e jeton jetën e Tij nëpërmjet teje, sipas vullnetit të Tij.

Haleluja! (Kolosianëve 1:26-29).

Ti je dorëzuar aq plotësisht, sa që Krishti flet përmes teje ato lloj fjalësh që Ai do të fliste. Ai mendon përmes teje ato lloj mendimesh që Ai do të mendonte. Ai bën përmes teje ato lloj veprash që Ai do të bënte. Ti je dorëzuar dhe je në prehje.

Çfarë tabloje (Pasqyr) e mrekullueshme e një të krishteri të përkushtuar – i dorëzuar! Krishti vepron përmes tij.

Pali tha: **"Sepse për mua të jetuarit është Krishti dhe të vdekurit fitim."** (Filipianëve 1:21). **"Dhe nuk jetoj më unë, por Krishti jeton në mua."** (Galatasve 2:19-20). Krishti jeton në çdo shpirt që i është dorëzuar Atij. Krishti flet përmes buzëve, mendon përmes mendjes, sheh përmes syve, vepron përmes temperamentit. Haleluja!

Gjërat e botës atëherë kanë kaluar. A mund të jetë ndryshe veçse gjithmonë i ëmbël dhe i këndshëm? Krishti ka marrë kontrollin! Amen. A mund ta shihni? Kjo është ajo. Është Krishti në ju, Krishti në ju. [6]

Gjithmonë më ka habitur që njerëzit, të cilët pohojnë se janë të krishterë, në sprovën e parë të vogël që u del përpara, largohen nga rruga. Kjo tregon se ishte një përfytyrim(ide) intelektual për Krishtin. Prandaj kaq pak veta qëndrojnë sot, sepse është vetëm një përfytyrim(ide) intelektual. Intelektualisht mund ta besosh, por kjo shkon përtej kësaj. Ta pranosh Krishtin do të thotë të pranosh Personin e Krishtit.

Shumë prej nesh e pranojnë fenë e krishterimit duke mësuar kredot (rrëfim i) e besimit. Të tjerë e pranojnë krishterimin mbi bazën e mësimave për pagëzimin. Të tjerë besojnë se janë të krishterë për shkak të ndonjë emocioni që kanë përjetuar, si p.sh. brohoritja, vallëzimi në Frymë, të folurit në gjuhë ose ndonjë dhunti tjetër e mrekullueshme. Të gjitha këto gjëra janë të mira në vendin e tyre. Por ta pranosh Krishtin do të thotë të pranosh Personin e Krishtit. Atëherë të gjitha këto gjëra të tjera vijnë vetvetiu. [7]

Pra, nëse ti ke vetëm një përfytyrim (ide) mendor për Biblën, kur thua: **"Oh, unë e besoj, sepse mund ta lexoj."** Perëndia duhet ta zbulojë atë në zemrën tënde. Askush nuk mund ta quajë Jezusin Krisht, përveçse nëpërmjet **Frymës së Shenjtë** (1 Korintasve 12:1-3). **Fryma e Shenjtë** merret me zemrën. Prandaj, nëse dikush e beson vërtet me gjithë zemër (Romakëve 10:8-10), ai nuk ka frikë ta lejojë atë të vijë në provë. Por nëse është vetëm në mendime, njeriu do ta mendojë gjatë dhe do të thotë: **"Oh, unë nuk mund ta bëja këtë. Ata ndoshta ia dolën; ai ndoshta ia doli. Ajo u shërua, por unë nuk e di se si është puna me mua."** Por nëse ti e ke themeluar me të vërtetë besimin tënd mbi Fjalën e përjetshme të Perëndisë dhe ai është thellë në zemrën tënde, asnjë djall torturues nuk mund të të shqetësojë. Jo, ti do të qëndrosh aty. [8]

Fryma e Shenjtë e shkroi Biblën (2 Pjetrit 1:20-21; 2 Timoteut 3:16-17), dhe ajo është shkruar në një mënyrë të tillë, sa nuk ka aspak mundësi që dikush ta kuptojë me përfytyrimin (Iden) e tij mendor se çfarë është. Pavarësisht sa mirë e paraqet, sa mirë arrin ta sistemosh, që nga fillimi është gabim. Shikoni, sepse Ai e ka fshehur atë nga sytë e të urtëve dhe të diturve, sepse ajo është një zbulesë frymërore (Mateu 11:25-26).

Shikoni farisenjtë dhe saducenjtë në ditët e Zotit tonë Jezus. Se si ata i kishin përfytyruar deri në hollësinë më të vogël të gjitha mënyrat se si do të vinte Krishti dhe çdo gjë tjetër. Dhe kur Ai erdhi, Ai erdhi krejt ndryshe nga sa e kishin përfytyruar ata, vetëm për të treguar se Ai është Perëndi. Ai nuk erdhi në kundërshtim me Shkrimin; Ai erdhi në kundërshtim me përfytyrimin (Idet) e tyre për Shkrimin. Por Ai erdhi pikërisht ashtu siç kishte thënë Shkrimi. [9]

Tani, Jezusi tha, kur kishte zbritur nga mali i shpërfytyrimit(Shëndërrimit):

"Kush thonë njerëzit se është Biri i njeriut?" (Mateu 16:13-20).

Dhe disa thanë: **"Disa thonë se Ti je Moisiu, të tjerë Elia ose njëri nga profetët."**

Ai tha: **"Po ju, kush thoni se jam Unë?"**

Pjetri tha: **"Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë."**

Dhe Ai iu drejtua Pjetrit dhe tha: **"I bekuar je ti, Simon Barjona (biri i Jonës, me fjalë të tjera), sepse mishi dhe gjaku nuk ta kanë zbuluar këtë. Ti nuk e ke mësuar kurrë këtë duke lexuar diçka. Ti nuk e ke mësuar kurrë këtë nëpërmjet një seminari. Ti nuk e ke mësuar kurrë këtë nga një dijetar. Shikoni, mishi dhe gjaku nuk ta kanë zbuluar këtë, por Ati Im që është në qiell ta ka zbuluar. Dhe Unë po të them: ti je Pjetër, dhe mbi këtë shkëmb..."** Çfarë? Zbulesën frymërore se Jezusi është Krishti, jo përfytyrimin (Idetë) mendor, por zbulesën frymërore.

Çfarë është kjo? Është një zbulesë. Çfarë është besimi? Është Perëndia që të zbulon nëpërmjet Frymës diçka që Ai do të bëjë ose që Ai e ka premtuar.

Tani, nëse ju vetëm dëgjoni: **"Besimi vjen nga dëgjimi"** (Romakëve 10:17), por dëgjimi ende nuk është besim. Një bukë blihet për 25 centë. Por 25 centë ende nuk janë një bukë. Shikoni, përmes dëgjimit unë vetëm marr Fjalën, e cila sjell besimin. Por **"Besimi është siguria e gjërave që shpresohen, prova e gjërave që nuk shihen"** (Hebrenjve 11:1). Atëherë e shihni, ju e dëgjoni Fjalën, Perëndia jua zbulon se ajo është e vërteta, dhe të vërtetën e zbuluar nga Fryma Ai e vërteton në besimin tuaj ndaj Perëndisë. A e kuptoni? [10]

Dhe askush nuk mund ta quajë Jezusin Krisht përmes përfytyrimeve (Ideve) intelektuale (1 Korintasve 12:3). Askush nuk mund ta quajë Jezusin Krisht vetëm sepse i vjen keq për mëkatet e tij dhe vjen e pendohet. Askush nuk mund ta quajë Jezusin Krisht, përveçse përmes kësaj zbulesë të **Frymës së Shenjtë**, e cila ia bën të njohur atë. **"Mbi këtë shkëmb do ta ndërtoj Kishën Time, dhe portat e mbretërisë së të vdekurve nuk do ta mposhtin atë."** (Mateu 16:18). Ja ku është zbulesa. Pikërisht mbi këtë Ai e ka ndërtuar Kishën e Tij. [11]

Dhe sapo ti dhe unë të mund të kuptojmë se nuk jemi asgjë, aq shpejt Perëndia mund të fillojë të punojë me ne (1 Korintasve 1:26-28). Kur t'i largojmë përfytyrimet tona intelektuale dhe thjesht të themi: **"Perëndi, unë besoj. Ti ndihmoje mosbesimin tim."** (Marku 9:24). Kjo është. Nëse Fjala e thotë, atëherë është e vërtetë. Perëndia qëndron pas Fjalës së Tij, dhe Ai është në Fjalën e Tij, dhe Ai është Fjala.

Por shikoni, Ai mori atë që nuk ishte asgjë, për të provuar se Ai është Perëndi. Ai mund të bëjë diçka nga asgjëja. [12]

Vëreni tani, nëse trupi i Krishtit kontrollohet vetëm nga intelektualët, teologjia, të kuptuarit mendor, atëherë ne jemi plotësisht të varur nga njohuria intelektuale e njerëzve.

Tani, dua që ta kuptoni këtë dhe të mos e lini kurrë të bjerë. Nëse na duhet vetëm të kuptuarit intelektual i njerëzve, atëherë nuk kemi nevojë për **Frymën e Shenjtë**. Nëse kisha duhet të udhëhiqet dhe të drejtohet nga intelekt, nga programi arsimor dhe nga intelekt i njerëzimit, atëherë nuk kemi nevojë për **Frymën e Shenjtë**. Dhe nëse ajo duhet të udhëhiqet nga **Fryma e Shenjtë**, atëherë nuk kemi nevojë për intelektualen. Ose njëra, ose tjetra. [13]

Por, vëlla, është shumë më tepër se intelektualja; ajo shkon përtej kësaj. Bëhet fjalë për një lindje të vërtetë, jo thjesht për një përfytyrim (Ide) intelektual ose për një vepër emocionale, por për një lindje, një përvojë (1 Pjetrit 1:23; Gjoni 3:3-8), diçka që hyn thellë në zemër dhe ndryshon qenien më të brendshme, në mënyrë që të bësh gjëra që më parë nuk do t'i kishe bërë, me fjalë të tjera. Ajo bën që t'i duash ata që nuk janë të dashur (Mateu 5:43-48). Ajo bën që të veprosh ndryshe nga sa do ta kishe menduar ndonjëherë. Dhe kur lindin situata, kjo është spiranca jote. Nuk do të të duhet të pyesësh: "**A do t'ia dal?**" Oh jo, nuk bëhet fjalë nëse unë do t'ia dal; tashmë është bërë për mua. Krishti në mua e ka bërë Vetë. Dhe unë thjesht mbështetem vetëm në spirancën e Tij. Çfarë gjëje e mrekullueshme! [14]

Moho atë që mendon (Luka 9:23); moho përfytyrimin tënd mendor! Thjesht beso atë që thotë Fjala e Perëndisë, se është e vërteta, dhe ec përpara me të! Vazhdo të ecësh! Nëse sëmuresh edhe më shumë, thjesht vazhdo të ecësh, vetëm vazhdo! Pas një kohe do t'i çash pengesat dhe atëherë do të jesh i lirë! Atëherë do ta shohësh Atë. Atëherë Ai do të të zbulohet. Atëherë ky Bir i Perëndisë, i Cili e ka dhënë premtimin, do të jetë real për ty. A e beson këtë? [15]

Perëndia e bëri programin e Tij në fillim, në kopshtin e Edenit, ku do të ishte vendi në të cilin Ai do ta takonte njeriun, dhe ai nuk ishte mbi të kuptuarit intelektual. Po të kishte qenë kështu, Eva do të kishte qenë plotësisht në përputhje me programin e Tij. Por ne e dimë se ajo pranoi të kuptuarit intelektual të Satanait: "**Me siguri Perëndia nuk do të...**" (Zanafilla 3:1-7). Por Perëndia tha se Ai do ta bënte! Dhe kështu Ai zgjodhi vendin e shpëtimit, dhe ai ishte nëpërmjet gjakut dhe jo nëpërmjet të kuptuarit intelektual. [16]

A nuk ishte Kaini po aq fetar sa Abeli? A nuk solli Kaini një flijim ashtu si Abeli? A nuk i ndërtoi Kaini një altar Zotit ...

...po ashtu si Abeli? A nuk u gjuhëzua Kaini dhe adhuroi po ashtu si Abeli? A nuk flijoi Kaini pikërisht njësoj si Abeli? Por njëri erdhi përmes një përfytyrimi (Ideje) intelektual. Ai solli lulet dhe frytet e arës dhe e zbukuroi altarin e tij – në mënyrë intelektuale. Por Abeli, me anë të besimit, zgjodhi një qengj, sepse ishte gjaku dhe jeta ajo që e largonte mëkatin. Kështu ai ia preu fytyrën me një gur të mprehtë, derisa u derdh i tëri në gjak. Perëndia tha: **"Ky është Abeli i drejtë."** (Zanafilla 4:1-8). Kjo është e vërtetë. Si i erdhi kjo atij? Njëpërmjet zbulesës, jo njëpërmjet intelektit. Ai e njohu atë me zemrën e tij. Jezusi tha: **"Mbi këtë shkëmb do ta ndërtoj Kishën Time dhe portat e mbretërisë së të vdekurve nuk do ta mposhtin atë."** Zbulesë frymërore, kuptim frymëror. **"Njeriu shikon pamjen e jashtme",** thotë Shkrimi, **"por Perëndia shikon zemrën."** (1 Samuelit 16:7). [17]

Një ndryshim i thjeshtë i jashtëm, bashkimi me një kishë, leximi i shumtë dhe njohja e shumë librave e autorëve, nuk do të thotë se je kthyer. Sepse ti ke një mendje intelektuale, kjo sjell një përfytyrim mendor se ekziston një Perëndi diku. Por megjithatë ti ende nuk je i krishterë, derisa të vish me të vërtetë në kontakt me Krishtin, i Cili ta ndryshon zemrën dhe natyrën tënde. Atëherë bëhesh fëmijë i Perëndisë. Dhe gjërat e vjetra kanë kaluar dhe çdo gjë është bërë e re (2 Korintasve 5:17; Galatasve 6:15-16). [18]

Kur ky besim zbret një herë në atë dhomë të zemrës atje poshtë, ai nuk do ta vërë më kurrë në dyshim këtë që është këtu lart. Ai është absolutisht një fakt dhe do të jetë në përputhje me çdo Fjalë hyjnore të Perëndisë.

Prandaj njerëzit nuk arrijnë atje ku duhet të jenë. Ajo bëhet një përfytyrim mendor për Perëndinë. Por në atë përfytyrim mendor ti i beson Atij me një besim intelektual. Ky nuk do të mjaftojë. Duhet të jetë një përvojë e rilindjes (1 Pjetrit 1:22-23), njëpërmjet së cilës besimi yt zbret në këtë dhomë të zemrës. Dhe pavarësisht se si duket, besimi thotë se është ashtu. [19]

Tani, ti mund ta shprehësh atë përmes një përfytyrimi (Ideje) intelektual, por kur bëhet një zbulesë e vërtetë nga Perëndia, të cilën ti e sheh përpara se të ndodhë dhe e shpreh në formë fjale, atëherë ajo Fjalë gjen një mbështetje dhe bëhet materie: një mendim i shprehur. Kur zemra jote dhe mendja jote janë mbushur aq shumë me Frymën e Perëndisë, derisa mendimet e tua bëhen mendimet e Tij... Amen. Kjo është ajo. Kur mendja jote, drejtimi yt dhe udhëheqja jote bëhen një vend i drejtpërdrejtë ose një frymëzim i drejtpërdrejtë i **Frymës së Shenjtë**, e Cila e vë në lëvizje qenien tënde të vdekshme... Oh!

Çfarë lloj njerëzish duhet të jemi! Kur **Fryma e Shenjtë** të ka përshkuar ose të ka fuqizuar në atë mënyrë, saqë ti nuk përdor më mendimet e tua, jo...

...mendjen tënde, nuk përdor mendimin tënd, nuk përdor mendimin tënd personal; por **Fryma e Shenjtë** të ka ndërtuar aq shumë, derisa mendimet e tua dhe qenia jote janë Fryma e Perëndisë, e Cila e shpreh Vetveten përmes teje, çfarë Kishe do të ishim atëherë?

Çfarë lloj njerëzish do të ishim, nëse do të ishim aq të mbushur me praninë e Perëndisë, saqë nuk do të përdornim as mendjen tonë, as mendimet tona, madje as të kishim ndonjë mundësi për të vepruar nga vetvetja, por do të udhëhiqeshim vetëm nga Fryma...? [20]

Shikoni, Krishti në ju e bën Atë qendrën e jetës së zbulesës. Shikoni, jeta e Krishtit në ju e bën Atë qendrën e zbulesës (Kolosianëve 1:26-28). Krishti në Bibël e bën Biblën zbulesën e plotë të Krishtit. Krishti në ty të bën ty zbulesën e plotë të gjithë kësaj. A mund ta shihni se çfarë po përpiqet të bëjë Perëndia?

Çfarë është atëherë kjo lindje e re? Ju pyesni: **"Çfarë është kjo lindje e re?"** Është zbulesa e Jezus Krishtit për ty personalisht (Kolosianëve 1:26-28). Amen! Shikoni, jo që ti i je bashkuar një kishë, ose i ke shtrënguar dorën dikujt, ose ke bërë diçka tjetër; ke recituar një kredo (rrefim) besimi ose ke premtuar se do të jetosh sipas disa rregullave. Por Krishti, Bibla – Ai është Fjala, e cila të është zbuluar ty. Çfarëdo që të thonë të tjerët, çfarëdo që të ndodhë, bëhet fjalë për Krishtin. Pastor, prift ose kushdo qoftë, bëhet fjalë për Krishtin në ty.

Kjo është zbulesa mbi të cilën është ndërtuar Kisha (Mateu 16:17-18).

Ti thua: **"Epo, unë jam luteran. Unë jam baptist. Unë jam presbiterian."** Kjo nuk do të thotë aspak asgjë për Perëndinë.

Çfarë është? Është Krishti i zbuluar, dhe Ai është Fjala. Dhe kur Fjala zbulohet, ajo e shpreh vetveten. Shikoni, ky ishte qëllimi i Perëndisë me Jezus Krishtin: ta shprehte Vetveten, t'i merrte ligjet e Tij dhe të jetonte sipas ligjeve të Tij, dhe ta përmbushte ligjin e Tij nëpërmjet vdekjes (Romakëve 8:1-4). Dhe Krishti, Perëndia, vdiq në mish, për ta dënuar mëkatën në mish, që të mund t'ia sillte Vetes një Nuse të lavdishme, të shpenguar përsëri, e cila beson vetëm në Fjalën e Perëndisë dhe nuk e këmben atë, si Eva, për përfytyrimet (Idetë) intelektuale të njerëzve. A e shihni? Ky është mendimi i Krishtit. Ky është mendimi i Perëndisë. Lindja e re e zbulon këtë. [21]

Tani, ne mund të shohim pse kishte dy hardhi, një të vërtetë dhe një të rreme. Tani, ne mund të shohim pse Abrahami pati dy bij, një sipas mishit (i cili e përndiqte Isakun) dhe një sipas premtimit (Galatasve 4:21-31; Romakëve 9:6-13). Tani, ne mund të shohim se si nga të njëjtët prindër lindën dy djem binjakë: njëri i njihte dhe i donte gjërat e Perëndisë, kurse tjetri dinte shumë nga e njëjta e vërtetë, por jo nga e njëjta Frymë, dhe për këtë arsye e përndiqte fëmijën që ishte i zgjedhuri. Perëndia nuk...

...e hodhi poshtë njërin për hir të të refuzuarit. Ai e hodhi poshtë për hir të të zgjedhurit. I zgjedhuri nuk mund ta përndjekë të zgjedhurin. I zgjedhuri nuk mund t'i bëjë dëm të zgjedhurit. Janë të refuzuarit ata që i përndjekin dhe i shkatërrojnë të zgjedhurit. Oh, këta të refuzuar janë religjioz. Ata janë të zgjuar. Ata janë nga linja e Kainit, fara e gjarprit. Ata ndërtojnë Babelët e tyre, ndërtojnë qytetet e tyre, ndërtojnë mbretëritë e tyre dhe në të gjitha këto thërrasin emrin e Perëndisë. Ata e urrejnë Farën e vërtetë dhe do të bëjnë gjithçka që munden (madje edhe në emrin e Zotit) për t'i shkatërruar të zgjedhurit e Perëndisë. Por ata hasin një problem.

"Çfarë është byku në krahasim me grurin?" Pa bykun nuk ka grurë. Por në fund, çfarë ndodh me bykun? Ai digjet me zjarr të pashueshëm. Dhe gruri, ku është ai? Ai mbledhet në hambarin e Tij. Aty është vendi ku Ai është (Mateu 13:24-30). [22]

